

перебувають на повному державному утриманні.

Підсумовуючи, слід зазначити, що прийнятті нормативно-правові акти за час незалежності України запроваджують сучасні підходи до формування національної системи соціального забезпечення, а також визначають цивілізовані її форми. Однак, діюча законодавчо-нормативна база у цій сфері недосконала, потребує доопрацювання та узгодження щодо якісного виконання чинних норм. Ефективна державна соціальна підтримка сімей із дітьми насамперед повинна бути спрямована на покращення демографічної ситуації в державі й загалом слугувати вагомим фактором забезпечення соціальної суспільної злагоди.

Література

1. Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям: Закон України від 01.06.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1768-14>

2. Про державну допомогу сім'ям з дітьми: Закон України від 21.11.1992 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2811-12>

3. Бурлака О. С. Щодо поняття державної соціальної допомоги як виду соціального захисту сім'ї, дитинства, материнства та батьківства / О. С. Бурлака // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція. – 2016. – Вип. 20. – С. 107 – 110.

4. Хомич І. Ю. Особливості соціальної допомоги як форми соціального забезпечення населення України / І. Ю. Хомич // Форум права. – 2013. – № 3. – С. 717 – 724.

УДК 347.626.2

Базь А.В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М.О., асистент

ШЛЮБНИЙ ДОГОВІР – ЦЕ АМОРАЛЬНО ЧИ МУДРО?

Шлюбний договір – цілком нормальне явище на Заході, якому завжди був властивий здоровий меркантилізм. Таких прикладів сила-силенна. Там уже нікого не лякає словосполучення «шлюбний договір» і ніким не трактується як прояв недовіри. У нас же досі до нього ставляться як до модної «західної штучки» і реагують гамою найрізноманітніших емоцій: «То виходить ти мене не любиш! То виходить, ти мені не довіряєш!». Зате потім, коли доходить до реального розлучення, хтось стогне, що його пограбували, обдурили, залишили ні з чим...

До сьогодні у сучасному суспільстві точиться дискусія щодо

моральності та доцільності укладання шлюбних договорів між подружжям.

Глава 10 Сімейного кодексу України визначає, що шлюбний договір має право укласти подружжя до укладення шлюбу, або уже після реєстрації шлюбу. Шлюбний договір повинен містити перелік майнових прав та обов'язків кожного з подружжя, визначати порядок розподілу майнових цінностей, визначати майно, як індивідуальну власність когось із подружжя та умови отримання цього майна іншим з подружжя, умови користування ним [1].

Загалом, шлюбні договори укладаються з тією метою, щоб уникнути проблем після розірвання шлюбу. Це стосується вирішення питань про розподіл майна, визначення місця проживання дітей та порядок їх утримання, порядок утримання іншого з подружжя тощо.

Більшість вважає, що шлюбні договори – це аморально, та свідчить про недовіру подружжя одне до одного, адже шлюби «укладаються на небесах». Люди консервативного погляду не сприймають цей договір, як надбання цивілізаційного розвитку суспільства, а навпаки засуджують такі правочини. Проте, зустрічаючись з проблемами, що стосуються шлюбу і його наслідків - починають замислюватись над важливістю такого договору.

Судова практика розлучень і поділу майна подружжя досить об'ємна і багатогранна. Багато різних ситуацій складається з людьми, що вирішили розірвати шлюб, але не можуть поділити майно чи визначити з ким і як буде проживати дитина, а постійні позови до суду на батьків по сплаті аліментів створюють ще більше проблем. Судові тяганини з цих питань тривають роками і постійно заважають нормально жити [2, с. 44].

Варто погодитись з тим, що ніхто не застрахований від непередбачуваних ситуацій, тому досить суперечливим буде твердження будь-кого про те, що його шлюб проіснує вічно. Таких висновків досягти дає право практика участі у справах про розірвання шлюбу і поділу майна подружжя та практика справ про стягнення аліментів. Подружжя може чи повинно розлучитись, це не ознака недовіри подружжя одне до одного, це розумне і цивілізоване рішення. Необхідно викоринити цей стереотип із свідомості нашого суспільства, адже у будь-якій ситуації необхідно залишатися людьми. Якщо кохання чоловіка і дружини привело їх до укладення шлюбу, і якщо воно дійсно справжнє - їх шлюб буде тривати доти, доки вони того хочуть. Але якщо доля складеться так, що вони будуть змушені розірвати шлюб – то навіщо ускладнювати життя і псувати стосунки, перекреслювати усе, що було до того, змушувати страждати дітей?

Укладення шлюбного договору – це запорука впевненості у завтрашньому дні, впевненості в тому, що мати не залишиться сама з дитиною без допомоги батька, у тому, що дитина не залишиться без уваги

обох батьків і впевненості в тому, що ніхто не зможе прийти і забрати майно чи житло, що нажите в шлюбі, бо так вирішив суд [3, с. 64]. Договір – на те й договір, що подружжя між собою домовляються про власні дії на випадок непередбачуваних обставин. Крім того, укладання таких договорів зменшить кількість фіктивних шлюбів.

Невже ми, страхуючи своє життя чи здоров'я, чекаємо, щоб настав нещасний випадок з нами для того, щоб отримати страхові виплати? Ми думаємо про власне майбутнє, але часто підпадаємо під вплив стереотипів у суспільстві, а згодом страждаємо від цього. Так, років 20 тому ніхто на теренах пострадянського суспільства навіть і не чув про шлюбний договір, а тим паче, укладав його. Проте час йде і суспільство змінюється, як і відносини всередині цього суспільства. Погоджусь із тим, що не всі українці готові до укладання таких договорів, проте заможні люди про це дбають у першу чергу, дехто піклується не лише про свій достаток, а й піклується про дітей і стосунки між людьми, які завжди потрібно підтримувати [4, с. 93].

Отже, укладати шлюбний договір чи ні – Ваша справа, проте мудрі люди завжди вчиняють мудро.

Література

1. Сімейний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2947-14>

2. Озель В.І. Договірні засади шлюбних відносин в історії українського права / В.І. Озель // Часопис Київського університету права. – 2015. – № 4. – С. 44-48.

3. Циверенко Г.П. Шлюбний договір: українська сучасність / Г.П. Циверенко, О. О. Трикоз // Вісник Дніпропетровськ. ун-ту імені Альфреда Нобеля. – 2014. – № 1(4). – С. 63-67.

4. Дорошенко Л.М. Деякі аспекти укладання шлюбного договору / Л. М. Дорошенко, А. О. Бистра // Форум права. – 2015. – № 4. – С. 93-97.

УДК 349.24

Березюк М. О., Ступак М. Ю., студенти,
Навчально-науковий Інститут економіки та менеджменту,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н.

ПОРУШЕННЯ ТРУДОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ НА ПІДПРИЄМСТВІ: ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ

Згідно трудового законодавства України на кожному підприємстві повинні бути і затверджені правила внутрішнього трудового розпорядку, які є головною інструкцією для працівників підприємства. В цих правилах